

ଆଜିର ରାଶିଫଳ	
ତାରିଖ ୧୪.୧.୨୦୨୬	ରୁଧିରା- ଏକାଦଶୀ ନକ୍ଷତ୍ର- ଅନୁରାଧା, ବିଛାଚନ୍ଦ୍ର

ସବୁ ପର୍ବପର୍ବାଣି ମଧ୍ୟରୁ ଆମ ମନର ପର୍ବ ହେଉଛି ଏକ ନିଆରା ପର୍ବ। ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଏହା ଏକ ପବିତ୍ର କୃଷିଭିତ୍ତିକ ପର୍ବ । ଏହି ପର୍ବ ପାଳନର ପରମ୍ପରା ଖୁବ୍ ପ୍ରାଚୀନ ମନର ସଂକ୍ରାନ୍ତି ଅନ୍ୟ ସବୁ ସଂକ୍ରାନ୍ତି ଠାରୁ କେତେକାଶରେ ଭିନ୍ନ । ଏହି ଦିବସ ସହିତ ଅନେକ ପୌରାଣିକ କାହାଣୀ ଓ ମତବାଦ ଜଡ଼ିତ । ଏହି ଦିନରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ମନର ରାଶିରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିବାରୁ ଏହାକୁ ମନର ସଂକ୍ରାନ୍ତି ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ମନର ସଂକ୍ରାନ୍ତି ଦିନଟି ଦେବତା ମାନଙ୍କର ସଂକ୍ରାନ୍ତି ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଏହି ଦିନ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦେବ ତାଙ୍କର ଉତ୍ତରାୟଣ ଗତି ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି । ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ଏହି ପବିତ୍ର ଦିବସରେ ଦେବାଦେବୀଙ୍କୁ ଆରାଧନା କରିଥାନ୍ତି । ପୌରାଣିକ ମତ ଅନୁସାରେ ମନର ସଂକ୍ରାନ୍ତି ଦିନ ଗଙ୍ଗା ସାଗରରେ ମିଶିଥିଲେ ଏବଂ ଭଗୀରଥଙ୍କର ପୂର୍ବ ପୁରୁଷମାନେ ଶାପ ମୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ। ତେଣୁ ସାରା ଭାରତରେ ହଜାର ହଜାର ଶ୍ରଦ୍ଧାଳୁ ଏହି ଦିନ ଗଙ୍ଗାସାଗର ସ୍ନାନ କରିଥାଆନ୍ତି, ଏହାକୁ ଗଙ୍ଗାସାଗର ମେଳା ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ପ୍ରତିବର୍ଷ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗରେ ଏହି ମେଳାରେ ବହୁ ଭକ୍ତ ସାମିଲ ହୁଅନ୍ତି। ମନର ଦିନ ଦେହତ୍ୟାଗ କଲେ ବୈକୁଣ୍ଠ ପ୍ରାପ୍ତି ହୁଏ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ତେଣୁ ମହାଭାରତ ଯୁଦ୍ଧରେ ଶରୀର ପିତାମହ ଭୀଷ୍ମ ଶଯ୍ୟାରେ ଶୟନ କରି ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ ଏହି ଦିନଟିକୁ। ମନର ସଂକ୍ରାନ୍ତି ପ୍ରାତଃକାଳରେ ସ୍ନାନ କରି ସୂର୍ଯ୍ୟଦେବଙ୍କୁ ଉପାସନା କରି ଦୁଃଖରକ୍ଷକ କଞ୍ଚା ଓ ସକ ଜିନିଷ ପ୍ରଦାନ କଲେ ପୁଣ୍ୟ ହୁଏ ବୋଲି ମତବାଦ ରହିଛି। ଶାନ୍ତି ଓ ସଦ୍‌ଭାବ ପାଇଁ ଶକ୍ତିର ଦେବତା ଶିବଙ୍କୁ ଶତରୁଦ୍ର ମନ୍ତ୍ରରେ ପୂଜା ଅର୍ଚ୍ଚନା କରାଯାଇ ଆଶୀର୍ବାଦ ଭିକ୍ଷା କରାଯାଏ ଏହି ପବିତ୍ର ମନର ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ।

ମୟୂରଭଞ୍ଜର ଗଣପର୍ବ ମନର

ପୌରାଣିକ ମତବାଦ ଅନୁସାରେ ସୁନା ଓ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଶନିଶ୍ୱରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମତଭେଦ ଥିବାରୁ ସୂର୍ଯ୍ୟଦେବ ନିଜର ଅସତ୍ୟତା ପରିହାର କରି ଏହି ଦିନ ଶନିଶ୍ୱରଙ୍କୁ

ଦ୍ୱିତୀୟ ଦିନକୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପୋଜାଇ ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦିନକୁ ମାତୁ ପୋଜାଇ କୁହାଯାଏ । ଆମ ଓଡ଼ିଶାରେ ମଧ୍ୟ ସାଧାରଣ ଭାବେ ତିନି ଦିନ ଏହି ଉତ୍ସବ ପାଳନ

ଲୋକମାନେ ଗୁଡ଼, ତିନି, ଚାଉଳ, ବିରି ଆଦି ଦିଶିବା ସହ ଘର ପାଇଁ ବାଉଁଶ ଚୋକେଇ, ମାଟିହାଣ୍ଡି ଭଳି ନିତ୍ୟ ବ୍ୟବହାରୀୟ ସାମଗ୍ରୀ ହାତକୁ କରିଥାନ୍ତି ।

କାଷ୍ଠକୁ କାଢ଼ି ମିଳାଇ ମାଦଳ ଓ ଧୂମପାନ ତାଳେତାଳେ ନୃତ୍ୟ କରିବା ଏକ ନିଆରା ପରମ୍ପରା । ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଜିଲ୍ଲାରେ ମନର ସଂକ୍ରାନ୍ତିର ପୂର୍ବ ଦିନକୁ ମନର ବାଉଁଶ,

ଭେଟି ଦୁଡ଼ ଓ ପବିତ୍ର ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ଏହି ଉପାଖ୍ୟାନ ଅନୁଯାୟୀ ପିତା ପୁତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ମତାଭେଦ ଥିଲେ ଏହି ମନର ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଦୁରାଚାର ହୋଇଥାଏ । ମନର ସଂକ୍ରାନ୍ତି ସାରା ଭାରତରେ ବିଭିନ୍ନ ନାମରେ ପାଳିତ ହୁଏ । ଆମ ପଡ଼ୋଶୀ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଓ ତାମିଲନାଡୁରେ ଏହାକୁ ପୋଜାଇ ଭାବରେ ପାଳନ କରାଯାଉଥିବା ବେଳେ ହରିଆନା, ହିମାଚଳ ପ୍ରଦେଶ ଓ ପଞ୍ଜାବରେ ଲୋହରି ନାମରେ ପାଳନ କରାଯାଏ । ଆସାମରେ ଏହି ଦିନଟିକୁ ଗୋଗଳା ବିହୁ ବା ମାଉବିହୁ ଓ ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶରେ ଶିତତା ନାମରେ ପାଳନ କରାଯାଏ । ପୋଜାଇ ଏକ ତିନିଦିନିଆ ପର୍ବ ଅଟେ । ଏହି ପର୍ବର ଅଧ୍ୟାୟ ଦିନକୁ ଭୋଗି ପୋଜାଇ,

ଦୁଏ । ମୟୂରଭଞ୍ଜରେ ଏହା ଗଣପର୍ବ ରୂପେ ପାଳିତ ହୁଏ । ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଗଣପର୍ବ ମନର ପାଇଁ ଗାଁ ଠାରୁ ସହର ହୋଇ ଉଠେ ଚଳଚ୍ଚଳିତ । ଆବାଳକୃଷ୍ଣବନିତାଙ୍କ ମନରେ ଭରିଯାଏ ନୃତନ ଉତ୍ସାହ । ଧନୀ ଠାରୁ ଗରିବ ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜର ସାମର୍ଥ୍ୟ ମୁତାବକ କିଛି ନା କିଛି ନୂଆ କିଣିବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଥିବା ବିଭିନ୍ନ ହାତ ବଜାରରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ମନର ସଂକ୍ରାନ୍ତିର ପୂର୍ବ ହାତପାଳିରେ ନାହିଁ ନ ଥିବା ଭିତ୍ତି ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ଜିଲ୍ଲା ଓ ଜିଲ୍ଲା ବାହାର ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ବୋକାଳା ଆଦି ବେଶ୍ ଭଲ ବେପାର କରିଥାନ୍ତି ଏହି ହାତମାନଙ୍କରେ । ଆଦିବାସୀ ଓ କୁରୁମୀ ପରିବାରର ସମସ୍ତ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ପାଇଁ କିଣାହୁଏ ନୂଆ ପୋଷାକ । ମନର ପିଠା ପାଇଁ

ଆଦିବାସୀ ଅଧିକାଂଶ ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଜିଲ୍ଲାର ମନର ପର୍ବରେ ଆଦିବାସୀ ଜୀବନଶୈଳୀ ଓ ପରମ୍ପରାର ସ୍ଥାପନା କରି ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ପରିବାର ଲୋକଙ୍କ ସମେତ ବହୁଜାତୀୟ ସହ ଏହାକୁ ପାଳନ କରିବାକୁ ଆଦିବାସୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଲୋକେ ବେଶ୍ ଆଗ୍ରହର ସହ ଅପେକ୍ଷା କରିଥାନ୍ତି । ଏହି ପର୍ବ ବହୁମିଳନ ସହିତ ଭ୍ରାତୃତ୍ୱ ସମ୍ପର୍କ ଯୋଡ଼ିଥାଏ । ବହୁଜାତୀୟ, ସାଙ୍ଗସାଥୀ ଓ ସାହି ପଢ଼ିବାକୁ ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରି ଏକ ସଙ୍ଗରେ ଏହି ପର୍ବର ମଜା ଉଠାଇବା ପାଇଁ ସମସ୍ତେ ବ୍ୟକ୍ତ ହୋଇ ଉଠନ୍ତି । ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ମନର ମେଳା ବସେ ଏବଂ ଦୂରଦୂରାନ୍ତରୁ ଆସୁଥିବା ପ୍ରିୟ ପରିଜନଙ୍କ ସହ ବେଶ୍ ଭାବର ଆଦାନ ପ୍ରଦାନ ହୋଇଥାଏ । ଆଦିବାସୀ ସୁବଳ ସୁବତୀମାନେ

ମନର ସଂକ୍ରାନ୍ତି ଦିନକୁ ମନର ବାଉଁଶ ଏବଂ ଚା' ପର ଦିନକୁ ମନର ଧାଉଁଶ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଜିଲ୍ଲାରେ ଏହା ଏକ ନିଆରା ପର୍ବ । ମନର ବାଉଁଶ ଅର୍ଥାତ୍ ମନର ସଂକ୍ରାନ୍ତି ପୂର୍ବଦିନ ଘରଘାର ଲିପାପୋଛା ଏବଂ ଗାଁ ଦାଣ୍ଡ ପରିଷ୍କାର ପରିଚ୍ଛନ୍ନ କରାଯାଏ । ମନର ପର୍ବକୁ ଉପଭୋଗ କରିବା ପାଇଁ ଆବାଳ କୃଷ୍ଣ ବନିତା ଏହି ଦିନକୁ ହିଁ ମଉଜ ମଜଲି ସରେ ମାଟି ଯାଆନ୍ତି । ଲୋକମାନେ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ସାପ୍ତାହିକ ହାତ ଓ ବଜାରରୁ ନୂଆ ଲୁଗାପଟା, ଅରୁଆ ଚାଉଳ, ଗୁଡ଼, ତିଲ, ପନିପରିବା ତଥା ମା'ସ ପାଇଁ ପଶୁପକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଘରକୁ ଆଣିଥାଆନ୍ତି । ଗୃହିଣୀମାନେ ରାତି ତମାମ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ପିଠାପଣା

ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି ମନର ଦିନ ପାଇଁ । ବିଶେଷ କରି ଏହି ସମୟରେ ଆଖୁ ଅମଳ ହେଉଥିବାରୁ ଆଖୁରସରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏଣ୍ଡରିପିଠା, ମଝାପିଠା, ନୂଆ ମାଟିହାଣ୍ଡିରେ ବାଉଁଶ ବାନ୍ଧି ବିଶେଷ ବିଧିରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥାଏ । ମନର ପର୍ବ ପାଳନ ପାଇଁ ସବୁ ପ୍ରକାର ପ୍ରସ୍ତୁତି ପର୍ବ ବାଉଁଶ ଦିନ କରାଯାଏ । ସେହିଦିନ ରାତ୍ରିକୁ ଚତୁର୍ଥ ପ୍ରହର ଅର୍ଥାତ୍ କୁକୁଡ଼ା ଚାକ ସମୟରୁ ଆବାଳ କୃଷ୍ଣବନିତାଙ୍କ ଲୟାଧାରି

ଅରୁଆ ଚାଉଳ, ଦହି, ଚୁଗୁ, ଶର୍କରା, ଘିଅ, କଦଳୀ, ନଡ଼ିଆ, ଲବଙ୍ଗ, କାଳପତ୍ର ଓ ଆଖୁରସ ଆଦି ଦ୍ୱାରା ମନର ଚାଉଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଦେବଦେବୀଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କରନ୍ତି। ମନର ଦିନ ସକାଳେ ପ୍ରତି ସ୍ଥାନରେ ପୁରୋହିତ ଘର ଘର ବୁଲି ମନର ଚାଉଳ ଦିଅନ୍ତି । ମଝା, ଆରିସା, କାକରା, ଚକ୍କି ଓ ଚିତ୍ର ଇତ୍ୟାଦି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥାନ୍ତି ଗୃହିଣୀମାନେ ଆଉ ବାଣ୍ଟି ଆମାୟ ସୁଜନକୁ ।

ଲାଗିଯାଏ ସ୍ନାନ ରୁଠକୁ । ସମସ୍ତେ ଭକ୍ତି ତଥା ପବିତ୍ର ମନରେ ସ୍ନାନ ରୁଠକୁ ଯାଇ ସ୍ନାନ କରି ସାରିବା ପରେ ପୂର୍ବକୁ ନତା ତଥା ତାଳ ପତ୍ରରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ମନରକୁମ୍ଭା ବା ମନର ପଲ୍ଲୀକୁ ବାନ୍ଧି ବାଣ, ରୋଶଣୀ, ଶଙ୍ଖ ଧ୍ୱନି, ବାଜା, ମାଦଳ ବଜାଇ କାର୍ତ୍ତନ କରି ଘରକୁ ଫେରନ୍ତି । ଏହି ସମୟରେ

କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରୁ ସମସ୍ତେ ଆସି ନିଜ ନିଜ ଘରେ ଉତ୍ସବଟିକୁ ଉପଭୋଗ କରନ୍ତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦ ଉଲ୍ଲାସ ସହକାରେ । କୁରୁମୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ପ୍ରତି ପରିବାର ଅରୁଆ ଚାଉଳ ଓ ମା'ସ ସହିତ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁସ୍ୱାଦୁ ଖେତୁଡ଼ି ଭଳି ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି, ଯାହା ଏହି ପର୍ବର ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା । ଅତିଥି ଲବ୍ଧ ହେବାରେ

ସମସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳରେ ସୁସ୍ୱାଦୁ ତଥା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପରିବେଶ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଆନ୍ତି ସମସ୍ତେ। ସମସ୍ତେ ପବିତ୍ର ମନରେ ନୃତନ ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରି ବିଭିନ୍ନ ଦେବାକନ୍ୟାରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ମଙ୍ଗଳ କାମନା କରନ୍ତି ଓ ଆଶୀର୍ବାଦ ଭିକ୍ଷା କରନ୍ତି । ମନର ସଂକ୍ରାନ୍ତି (ମନର ଚାଉଁଶ) ଦିନଟି ଏହି ଉତ୍ସବର ମୁଖ୍ୟ ଦିବସ। ଦିନ ତମାମ ସମସ୍ତେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦ ସହିତ ପିଠାପଣା ତଥା ମାଛ ମା'ସ ଖାଆନ୍ତି ଓ ଖୁଆନ୍ତି । ସାଧାରଣ ବର୍ଗର ଲୋକମାନେ ନୃତନ

ଗୃହିଣୀମାନେ ନଦୀଘାଟରେ ତେଲ, ହଳଦୀ ଓ ବାନ୍ତକାଠି ଦେଇ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କୁ ଆବାହନ କରାନ୍ତି । ପିତୃପୁରୁଷଙ୍କୁ ଚୁଡ଼ା, ଗୁଡ଼ ଓ ପିଠାପଣା ଅର୍ପଣ କରିବା ସାଙ୍ଗକୁ ଧାନଖଳାକୁ ଗୋବରରେ ଲିପି ଖୋଦି ପକାନ୍ତି । ସେଠାରେ ଗୌଣି ତଥା ସେରକୁ ଚଳୁଥିବା କରି ବଡ଼ରୁ ଧାନ କ୍ରମରେ ସକାଳ ରଖି ପୂଜା କରନ୍ତି । କୁକୁଡ଼ା ଲଢ଼େଇ ମନର ପର୍ବର ଏକ ବିଶେଷ ଆକର୍ଷଣ ଅଟେ । ଝୁମର, କାଠି ନାଚ, ଚାଲୁନାଚ ଭଳି ବହୁ ପୁରାତନ ସଂସ୍କୃତିର ଝଲକ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ଏହି ପର୍ବରେ । ପସାହ ବ୍ୟାପି ଲାଗିରହେ ଏହି ପର୍ବ ।

କୁରୁମୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର କୁମାରୀ ମାନେ ଗୁରୁଦେବୀଙ୍କୁ ଆରାଧନା ପୂର୍ବକ ପୁସ୍ତକ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ବସାଇ ଗୁରୁଗୀତ ଗାଇଗାଇ ଯାଆନ୍ତି କଳାଶୟନ ନିକଟକୁ ଓ କଲରେ ବିସର୍ଜନ କରନ୍ତି । ଏହା ପଛରେ ଏକ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଅଛି, କୁରୁମୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅନିନ୍ଦ୍ୟ ସୁନ୍ଦରୀ କନ୍ୟା ଥିଲେ ଗୁପ୍ତା । ଜଣେ ଯୁବକ ରାଜାର ରୁସୁକ ଉପରେ ନଜର ପଡ଼ିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ସୈନ୍ୟମାନେ ଗୁପ୍ତକୁ ଧରି ଆଣିବା ପାଇଁ ଅଭିଯାନ ଆରମ୍ଭ କଲେ । ଗୁପ୍ତା ଦେବା ନିକଟ ପ୍ରେମକୁ ଅମର ରଖିବା ଓ ସତ୍ୟର ଉନ୍ନତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମନର ବାଉଁଶ ଦିନ ରାତ୍ରିର ଚତୁର୍ଥ ପ୍ରହରରେ ନଜରୁ ଚେଇଁ ପଡ଼ି ପ୍ରାଣ ବିସର୍ଜନ କରିଥିଲେ । ଏହି କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଓ ମାର୍ମିକ କାହାଣୀକୁ ଆଧାର କରି କୁରୁମୀ ଲକ୍ଷ୍ମଣମାନେ ଗୁପ୍ତା କରିଥାନ୍ତି । ବାଧୁଡ଼ି ସଂପ୍ରଦାୟର ସଂପ୍ରଦାୟର ସେବୁ ନିର୍ମାଣ କରିଥାଏ ।

ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉପାସନାର ପର୍ବ ମନର ସଂକ୍ରାନ୍ତି

ସଂସାରର ସବୁ ସଂସ୍କୃତିରେ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ଆଲୋକ ଓ ଶକ୍ତିର ଦେବତା ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ । ଧର୍ମ ଓ ବିଜ୍ଞାନ ଉଭୟ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ମହତ୍ତ୍ୱକୁ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି। ମନର ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ପ୍ରାୟତଃ ତ୍ରିଦେଶୀ ସଜମ ଠାରେ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଶ୍ରଦ୍ଧାଳୁ ସ୍ନାନ କରି ଅନୁଚିତ ଚିକ୍ଷା ଛାଡ଼ି ସତ୍‌ମାର୍ଗରେ ଚାଲିବାର ସଂକଳ୍ପ ନିଅନ୍ତି। ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଏ, ଏହି ଦିନ ପୃଥିବୀର ସବୁ ଚର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରୟାଗ ଆସନ୍ତି। ଉତ୍ତରାୟଣ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଆମକୁ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପଦାନ ଓ କର୍ମଯୋଗୀ ହେବାର ପ୍ରେରଣା ଦିଅନ୍ତି। ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁଯାୟୀ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦକ୍ଷିଣାୟନ ହେଲେ ସବୁ ଶୁଭ କାର୍ଯ୍ୟ ବର୍ଜିତ ହୁଏ। ଉତ୍ତରାୟଣ ଠାରୁ ସବୁ ଶୁଭ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେବା ଚଳିତ ବର୍ଷ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତରାୟଣ ହେବା ପରେ ଦେଶ ଦୁନିଆ ଉପରେ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କର

ଶୁଭ ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିବ, ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କର ଶୁଭ ପ୍ରଭାବରେ ଦେଶର ଆର୍ଥିକ କ୍ଷିତିରେ ଉନ୍ନତି ଘଟିବ, ଦେଶର ଅଗ୍ରଗତି ହେବ ବୋଲି ବିଶେଷଜ୍ଞମାନଙ୍କ ମତ। ହିନ୍ଦୁଧର୍ମର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପର୍ବ କୌଣସି ନା କୌଣସି ଦେବତାଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ। ଉତ୍ତରାୟଣ ପର୍ବ ଅର୍ଥାତ୍ ମନର ସଂକ୍ରାନ୍ତି ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉପାସନାର ପର୍ବ। ଏହି ଦିନ ସୂର୍ଯ୍ୟ ମନର ରାଶିରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି। ସୂର୍ଯ୍ୟ ମନର ରାଶିରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ଯୋଗୁଁ ମନୁଷ୍ୟ ମନରେ ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସେ। ସମସ୍ତେ ମିଳିମିଶି ରୁହନ୍ତୁ, ସମସ୍ତଙ୍କ ଜୀବିକା ନିର୍ବିଘ୍ନରେ ଚାଲୁ, ସମସ୍ତେ ଶକ୍ତିମାନ ହୁଅନ୍ତୁ, ସତ୍‌କର୍ମରୁ ଆମକୁ ଶକ୍ତି ମିଳୁ - ଏହା ମନର ସଂକ୍ରାନ୍ତିର ସନ୍ଦେଶ।

ମନର ସଂକ୍ରାନ୍ତିର ଗୋଟିଏ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ବସନ୍ତ ପୂର୍ବର ଉତ୍ସବ ଲୋହଡ଼ି ଉତ୍ତର-ଭାରତ ବିଶେଷକରି ପଞ୍ଜାବରେ ପାଳନ କରାଯାଏ। ମନର ସଂକ୍ରାନ୍ତି ଦିନ ଚାମିଳ ହିନ୍ଦୁମାନେ ପୋଜାଇ ପର୍ବ ନମାନ୍ତି । ସମଗ୍ର ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତୀୟ ପାଇଁ ଏହା ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ପର୍ବ । ଆସାମରେ ବିଷ୍ଣୁ ଭାବରେ ପାଳନ କରାଯାଏ ମନର ସଂକ୍ରାନ୍ତି । ଭାରତର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରଦେଶରେ ମନର ସଂକ୍ରାନ୍ତି, ଏହାର ପର୍ବ ଓ ପରଦିନେ ନାନା ପର୍ବ ପାଳନ କରାଯାଏ । ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଗତି ସହ ସମ୍ପର୍କ ଥିବା ଯୋଗୁଁ ଏହି ପର୍ବ ଋତୁଚକ୍ର ଓ ଫସଲ ସହ ଜଡ଼ିତ । ସାରା ଭାରତରେ ଏହା ବିଭିନ୍ନ ରୂପରେ ମନାଯାଏ । ଦକ୍ଷିଣାୟନକୁ ଦେବତା ମାନଙ୍କ ରାତି ଅର୍ଥାତ୍ ନକାରାତ୍ମକତା ଓ ଉତ୍ତରାୟଣକୁ ଦେବତାମାନଙ୍କ ଦିନ ଅର୍ଥାତ୍ ସକାରାତ୍ମକତାର ପ୍ରତୀକ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ । ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ କୁହାଯାଇପାରେ ଦକ୍ଷିଣାୟନରେ ରାତି ସୁଖଦ ହୁଏ, ଉତ୍ତରାୟଣରେ ଦିନ ଭଲ ହୁଏ । ବୈଦିକ ଯୁଗରେ ଉତ୍ତରାୟଣକୁ ଦେବୀୟନ ଓ ଦକ୍ଷିଣାୟନକୁ ପୃଥିବୀ

କୁହାଯାଉଥିଲା । ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଏ ପୁଣ୍ୟବାନ ଆତ୍ମାମାନେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଦିନରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି। ତେଣୁ ଏହା ଆଲୋକର ପର୍ବ । ମନର ସଂକ୍ରାନ୍ତି ଦିନ ସାରା ଦେଶରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ସବ କରାଯାଏ । ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତି ଅନୁସାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଏ । ଶିବ, ବିଷ୍ଣୁ, ଗଣପତି, ଆଦ୍ୟାଶକ୍ତି ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଏହି ଅନୁଦେବତା । ଅନୁଦେବତାଙ୍କ

ପୂଜା, ଉପାସନା, ଆରାଧନା ଓ ଜପ ଦ୍ୱାରା ସାଧକଙ୍କୁ ଲୌକିକ-ପରଲୌକିକ, ନୈତିକ-ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଲାଭ ମିଳେ । ମନର ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ନୃତନ ସଂକଳ୍ପ ମଧ୍ୟ ନିଆଯାଏ । ମହାଭାରତ ଯୁଦ୍ଧ ପରେ ପିତାମହ ଭୀଷ୍ମ ଶରଣ୍ୟାରେ ରହି ୫୮ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଉତ୍ତରାୟଣକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ । ସୂର୍ଯ୍ୟ ଆତ୍ମଦେବର ପ୍ରତୀକ ଅର୍ଥାତ୍ ଆମ ଆତ୍ମାର ଯେଉଁ ଦେବତା ନିହିତ ଅଛି ତାହାର ପ୍ରତୀକ । ସୂର୍ଯ୍ୟ ଜ୍ଞାନଶକ୍ତି ଓ ତେଜସ୍ୱ ପ୍ରତୀକ । ସେ ସାରା ସଂସାରକୁ ପ୍ରକାଶିତ କରନ୍ତି । ମନର ସଂକ୍ରାନ୍ତି ନିଜ ଭିତରେ ଏହି ତେଜସ୍ୱ ବିକଶିତ କରିବାର ପର୍ବ ।

ନିରାଶଙ୍କନକ ମନରେ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ସାହ ଓ ଆନନ୍ଦ ଭରିଯିବ । ତେଣୁ ମନକୁ ବିକାରପୂତ କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଉଚିତ । ମନର ସଂକ୍ରାନ୍ତିରୁ ଉତ୍ତରାୟଣ ପର୍ବ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ । ଏହା ଦେବତାମାନଙ୍କ ଦିନ ହୋଇଥିବା ଯୋଗୁଁ ଏହି ଦିନ ଜପ, ତପ, ଦାନ, ସ୍ନାନ, ଶ୍ରାଦ୍ଧ, ଚର୍ଚ୍ଚଣ ଆଦି ଧାର୍ମିକ କାର୍ଯ୍ୟର ବିଶେଷ ମହତ୍ତ୍ୱ ରହିଛି । ଏହିଦିନ ଅଣ୍ଡା ଦିନ ବଡ଼ ହେବାକୁ ଲାଗେ ଏବଂ ରାତି ଛୋଟ ହେବାକୁ ଲାଗେ । ଦିନ ବଡ଼ ହେବା ଯୋଗୁଁ ଅଧିକ ଆଲୋକ ମିଳେ । ଫଳରେ ତାପମାତ୍ରା କମେ । ଅର୍ଥାତ୍ ମନର ସଂକ୍ରାନ୍ତି ଠାରୁ ଶୀତଳ ପ୍ରକୋପ କମି

ହୋଇଯାଏ । ଅଧିକ ଆଲୋକ ଯୋଗୁଁ ମନୁଷ୍ୟର ଚେତନା ଓ କାର୍ଯ୍ୟଶକ୍ତି ବୃଦ୍ଧି ପାଏ । ଏହି ଦିନ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ରାଶିରେ ହୋଇଥିବା ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ଅନୁକରଣ ଆଲୋକ ଶାନ୍ତିର ପ୍ରତୀକ ହେବାର ପ୍ରତୀକ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଏ । ଏହି ଦିନ ରାଶି ଲଢ଼େଇ କରାଯାଏ । ଏହାପଛରେ ବୈଜ୍ଞାନିକ କାରଣ ରହିଛି । ଶୀତଦିନେ ଶରୀରକୁ ଉତ୍ତାପର ଆବଶ୍ୟକତା ପାଏ । ଗୁଡ଼ ଓ ରାଶି ଶରୀରକୁ ଆବଶ୍ୟକ ଉତ୍ତାପ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି । ରାଶିକୁ ପ୍ରଭୁର ପରିମାଣରେ ତେଲ ଆମ ଶରୀରକୁ ଯାଏ । ଏହା ଶରୀରର ଆବଶ୍ୟକ ଉତ୍ତାପ କରେ । ସଂକ୍ରାନ୍ତି ଆବାହନ କାଳକୁ ଏକ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣତା ଓ ଆନନ୍ଦ ଦିବସ ରୂପେ ପାଳିତ ହୋଇ ଆସୁଅଛି । ଏହି ପର୍ବ ସାମାଜିକ ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ସଂକ୍ରାନ୍ତିର ଅର୍ଥ ହେଲା ସମୃଦ୍ଧ ହୁଅନ୍ତି । କ୍ରାନ୍ତି କହିଲେ କାରଣ ରହିଛି । ପୋଷ୍ଟ ମାସରେ ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ରୁଖାଏ । ଏହି ପବିତ୍ର ଦିବସର ପ୍ରଭାବରେ ସମଗ୍ର ମାନବ ଜାତି ମଧ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ବାତାବରଣ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ । ସଂକ୍ରାନ୍ତିରୁ ପରଦିନେ ଆଣିଲେ ସମସ୍ତେ ସୁଖ ସମୃଦ୍ଧ ଭରା ଗୌରବମୟ ଜୀବନଯାପନ କରିବେ ।

